

- 1) A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és önálló vállalkozókra, valamint családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 22. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontját és c) pontjának i. alpontját, valamint az 1983. június 2-i 2001/83/EGK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet 22. cikkének (1) és (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az illetékes intézményt, amely az E 111 vagy az E 112 nyomtatvány kiállításával hozzájárult ahhoz, hogy szociális biztosítottjainak egyike az illetékes tagállamon kívüli tagállamban kapjon orvosi ellátást, kötik a tartózkodás helye szerinti tagállam intézménye által elismert orvosok által a nyomtatvány érvényessége ideje alatt tett, a sürgős, életmentő ellátás szükségességére vonatkozó megállapítások, valamint az ugyanezen időtartam alatt az említett megállapítások és az akkori orvosi ismeretek alapján hozott azon döntés, hogy az érdekeltet egy másik állam kórházába szállítsák át, még akkor is, ha ez egy harmadik állam. Az 1408/71 rendelet 22. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és c) pontjának i. alpontja szerint egy ilyen esetben azonban a biztosított joga az illetékes intézmény nevében nyújtott természetbeni ellátásokra attól a feltételtől függ, hogy a tartózkodás helye szerinti intézmény az általa alkalmazott jogszabályok szerint a nála biztosított személyeknek köteles-e ilyen ellátásnak megfelelő természetbeni ellátást biztosítani.

Ilyen körülmények között az illetékes intézmény sem arra nem jogosult, hogy az érdekeltől megkövetelje az illetékes tagállamba történő visszatérést abból a célból, hogy ott orvosi vizsgálatnak vesse alá magát, sem arra, hogy az érdekeltet a tartózkodás helye szerinti tagállamban vizsgálta meg, sem pedig arra, hogy a fent említett megállapításokat és döntéseket a saját jóváhagyásától tegye függővé.

- 2) Amennyiben a tartózkodás helye szerinti tagállam intézménye által elismert orvosok – az akkori orvosi ismeretekre tekintettel – sürgős, életmentő okból úgy döntöttek, hogy a biztosítottat átszállítatják egy harmadik állam területén található kórházba, az 1408/71 rendelet 22. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontját és c) pontjának i. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az ez utóbbi államban nyújtott ellátás költségeit ennek az intézménynek az általa alkalmazott jogszabályok szerint kell fedeznie, éspedig ugyanolyan feltételekkel, mint amelyeket az e jogszabályok hatálya alá tartozó szociális biztosítottak esetében alkalmaznak. Amennyiben olyan ellátásokról van szó, amelyek szerepelnek az illetékes tagállam jogszabályai által előírt ellátások között, úgy azután az illetékes intézmény feladata, hogy az 1408/71 rendelet 36. cikkében előírt feltételek szerint megtérítse az így nyújtott ellátások költségeit a tartózkodás helye szerinti tagállam intézményének.

Mivel a harmadik állam kórházában kapott orvosi ellátás költségeit a tartózkodás helye szerinti tagállam intézménye nem térítette meg, de megállapítást nyert, hogy az érintett személy arra jogosult lett volna és hogy az említett ellátások az illetékes tagállam jogszabályai által előírt ellátások között szerepelnek, az illetékes

intézmény köteles e személynek vagy jogutódainak ezen ellátások költségeit megtéríteni oly módon, hogy annak mértéke megegyezzen azzal, mint amiben ez a személy akkor részesült volna, ha az 1408/71 rendelet 22. cikke (1) bekezdése a) pontja i. alpontjának és c) pontja i. alpontjának rendelkezéseit alkalmazták volna.

(¹) HL C 146., 2003.06.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. április 14.

a C-157/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségzegés – A 68/360/EGK, a 73/148/EGK, a 90/365/EGK és a 64/221/EGK irányelv – Tartózkodási jog – Tartózkodási engedély – Harmadik ország állampolgára, közösségi polgár családtagja – Tartózkodási engedély kiállításának határideje)

(2005/C 132/11)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-157/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: C. O'Reilly és L. Escobar Guerrero) kontra **Spanyol Királyság** (meghatalmazott: N. Díaz Abad) ügyben, az EK 226. cikk alapján kötelezettségzegés megállapítása iránt 2003. április 7-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, C. Gulmann, J. Makarczyk (előadó), P. Kūris és J. Klučka bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) – A Bíróság megállapítja, hogy mivel nem ültette át megfelelően belső jogrendjébe a tagállami munkavállalók és családtagjaik Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1968. október 15-i 68/360/EGK tanácsi irányelvet, a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás területén a tagállamok állampolgárainak Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1973. május 21-i 73/148/EGK tanácsi irányelvet és a kereső tevékenységük folytatásával felhagyó munkavállalók és önálló vállalkozók tartózkodási jogáról szóló, 1990. június 28-i 90/365/EGK tanácsi irányelvet, különösen azzal, hogy a szabad mozgáshoz való jogát gyakorló közösségi polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagja számára a tartózkodási engedély kiadásához tartózkodási vízum megszerzésének kötelezettségét írta elő, és

– mivel nem adta meg a tartózkodási engedélyt a lehető legrövidebb időn belül, de legfeljebb az említett engedély iránti kérelem benyújtásától számított hat hónap alatt, megsértve ezzel a külföldiek mozgására és tartózkodására vonatkozó, a közérdek, közbiztonság vagy közegészség által indokolt különleges intézkedések összehangolásáról szóló, 1964. február 25-i 64/221/EGK tanácsi irányelv rendelkezéseit,

a Spanyol Királyság nem teljesítette az említett irányelvekből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 135., 2003.6.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. március 15.

a C-160/03. sz. Spanyol Királyság kontra Eurojust ügyben (¹)

(Az EK 230. cikkre alapított megsemmisítés iránti kereset – Tagállam keresete az Eurojust által ideiglenes alkalmazotti álláshelyekre kiírt pályázati felhívások ellen – A Bíróság hatáskörének hiánya – Elfogadhatatlanság)

(2005/C 132/12)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-160/03. sz. **Spanyol Királyság** (meghatalmazott: L. Fraguas Gadea), támogatja: **Finn Köztársaság** (meghatalmazott: T. Pynnä) kontra **Eurojust** (ügyvédek: J. Rivas de Andrés és D. O’Keeffe) ügyben, az EK 230. cikk alapján 2003. április 8-án előterjesztett megsemmisítés iránti kereset tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (előadó) és A. Borg Barthet tanácselnökök, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, Juhász E., G. Arestis, M. Ilesič és J. Malenovský bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2005. március 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A kereset elfogadhatatlan.

2) A Bíróság a Spanyol Királyságot a költségek viselésére kötelezi.

3) A Finn Köztársaság maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 146., 2003.6.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. május 17.

a C-170/03. sz., (Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Staatssecretaris van Financiën kontra J.H.M. Feron ügyben (¹)

(A 918/83/EGK rendelet – Vámmentességek – A „személyes vagyontárgyak” és a „birtoklás” fogalmai – A munkáltató által rendelkezésre bocsátott személygépkocsi)

(2005/C 132/13)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-170/03. sz. ügyben, a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján benyújtott eljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bíróságnál 2003. április 14-én nyilvántartásba vett 2003. április 11-i határozatával az előtte **Staatssecretaris van Financiën** és **J. H. M. Feron** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr (előadó) és K. Schiemann bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: M.-F. Contet, 2005. május 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1983. március 28-i 918/83/EGK tanácsi rendelet 1. cikkének (2) bekezdése c) pontjának értelmében az alapeljárásban érintetthez hasonló személygépkocsi az ugyanezen rendelet 2. és 3. cikke alapján vámmentességben részesíthető személyes vagyontárgynak minősül.

(¹) HL C 146., 2003.06.21.